

UUTISKIRJE

Olá meus amigos! – Terveiset teille ystävät, tuttavat ja lähettäjät

Syystervehdys Suomeen! Vaikka siellä kesäsääät ovatkin jatkuneet.

Työn kohokohtia viime kuukausina

Viime kirjeessä kerroin vauhdikkaasta kesäkuustani. Vielä sen kuun aikana, kertamani koulutusreissun jatkeeksi sain olla emännöimässä kahden Lähetysseuran kollegani Marian ja Lindan Angolan matkaa Shangalalassa ja Lubangossa. Olen jo aika tottunut kuski-tulkki-opas-yhdyshenkilö Angolaan suuntaaville vieraille. Voit lukea tai kuunnella Lindan tekemän Kirkko maailmalla radio-ohjelman reissustamme täällä:

[Podcast: Matkalla Afrikan idästä länteen – Kohtaamisia Namibiassa ja Angolassa](#)

Vein Marian ja Lindan Lubangon lentokentälle, kun he jatkoivat matkaa pääkaupunkiin, Luandaan.

Lentokentältä kotiin päin ajaessa tuli vähän tyhjä olo: Hetkonen - minä en tiedä, mitä huomenna tapahtuu! En tiennyt, mitä ohjelmaa minulla oli, vai oliko mitään... Tämä on tuttu tunne aiemmiltakin kerroilta intensiivisten päivien jälkeen juurikin lentokentältä kotiin palatessa.

No, mutta siitä sitten jatkui vähän normaalimpi arkeni. Tahti rauhoittui ja palasin tutumpaan arkeeni paljolti kotitoimistossa, ja on ollut myös tapaamisia kristillisen kasvatuksen vastaavaksi hiljattain nimetyn pastori Joana Nangalelan kanssa kirkon toimistolla. Töitä siis on ollut, mutta ei niin ohjelmoitusti: juttuja Suomeen, viestittelyjä töihin liittyen, tulevien tehtävien hahmotusta jne. Juhannuksen jälkeen on aika kivakin työskennellä, sillä Suomessa jäädyään silloin lomalle, ja ei tule 1½ kuukauteen juurikaan pyyntöjä tai uusia tehtäviä. Eli on aikaa hoitaa erinäisiä rästihommia.

Tosiaan, Angolan kirkossa on valittu uusi kristillisen kasvatuksen osaston vastaava pastori-Joana. Hän on aloitellut tehtävässään huhtikuusta alkaen. Toivon, että yhteistyömme sujuu. Hän on koko osaston vastaava, minulla on oma tehtäväni lapsi- ja nuorisotyössä, se ei ole muuttunut.

Kesä-heinäkuun vaihteessa minulla oli jokavuotinen ”ilo”, oleskeluluvan uusiminen! Oli viikon prosessi saada kaikki tarvittavat paperit ja liitteet kaikista toimistoista Lubangossa (neljä eri toimistoa, käyntejä yhteensä yhdeksän). Tämä voi kuulostaa paljolta, mutta aiempiin vuosiin verrattuna tuo oli itse asiassa aika helppo ja kevyt homma. Sain kaikki paperit, ja ulkomaalaistoimisto otti paperini ja hakemukseni sisään. Sitten odoteltiin. Positiivisena lopputulemana prosessi toimistossa kesti vain kaksi viikkoa, ja sitten sain passini takaisin. Jälleen on vuodeksi eteenpäin lupa olla täällä.

UUTISKIRJE

Sunnuntaisin olen käynyt jumalanpalveluksissa. Heinäkuun ensimmäisenä sunnuntaina juhlimme 30 vuotta luterilaista kirkkoa Lubangossa. Olipa hienot juhlat tutulla kaavalla: pitkä juhlanjumalanpalvelus ja päälle lounas monine angolalaisine ruokalajeineen. Vuosipäivänjuhlinnan lisäksi myös entinen stipendiaattimme, teologian kandidaatti, maisteriopiskelija ja pastori Afonso Ndawanapo asetettiin kaupunkiseurakunnan Santo António

vastaavaksi papiksi eli kai voimme sanoa suomeksi kirkkoherraksi.

Angolalaiset osaavat juhlaa. Tila oli laitettu niin kauniiksi, kuorot olivat valmistelleet hienoja esityksiä, murrosikäiset tanssivat, ja tietysti oli kakkua (kuvassa). Olipa ihanat juhlat. Koko päivähän siihen meni.

Heinäkuun kohokohta oli Hengellisen elämän konferenssi, jota voisi paremminkin kuvailla aikuisten telttaleiriksi maaseudulla. Olin siellä osallistujana, en järjestäjänä. Pari kertaa aiemminkin olen osallistunut tälle Angolassa työskenteleville lähetystyöntekijöille ja kristillisen työn tekijöille tarkoitetulle leirille. Se on kiva yhteyden, jakamisen ja virkistymisen tapahtuma. Telttailu raikkaassa heinäkuun yöviileydessä ja sen kompensationsa nuotion ympärillä istuminen ja turinoiminen toi omaa tunnelmaa ja kokemusta, mutta parasta oli olla yhdessä, lähetystyöntekijä lähetystyöntekijälle, ihminen ihmiselle.

Elokuun alussa pääsin tutustumaan tukemaamme Angolan Pipliaseuran tekemään pyhäkouluutyöhön. Olin paikan päällä mukana koulutuksessa Kwanza-Norten läänissä pohjoisessa Angolassa. Tämä on hieno esimerkki yhteistyöstä. Kurssin käytännön asiat järjesti Angolan Pipliaseura, opetuksen sisällön ja opettajanmateriaalin hoiti lasten evankelioimiseen keskittynyt järjestö APEC (Suomessa Lastenmissio), ja

Suomen Lähetysseura on rahoittajana, Suomen seurakuntalaiset tukijana ja osallistujina kristittyjä lapsityöntekijöitä eri kirkkokunnista (kuvassa vasemmalla). Ja tällä kertaa minä sain olla konkreettisesti mukana. Osallistumiseni tarkoitus oli sekä minun oppia uusia asioita luterilaisessa kirkossa pitämiäni

UUTISKIRJE

opettajakoulutuksia silmällä pitäen; hahmottaa, millaisia yhtymäkohtia meillä voisi olla mahdollista tulevaisuuden yhteistyötä ajatellen, ja osallistua opetukseen tällä kurssilla. Kokemus oli mukava.

Kun reissun
päällä jo olin,
niin jatkoin
Luandassa
parissa
ohjelmassa,
yksi nuorille ja
yksi lapsille.
Lapset ja nuoret
kun olivat
heinä-elokuussa
lomalla
kouluista.

Nyt minulla on meneillään taas aktiivinen valmistelujen syyskuu. On aika suunnitella ensi vuoden ohjelmia, ja lisäksi näinä kuukausina edessäni odottaa yksi pyhäkouluopettajien koulutus, opetussessio kirkon raamattukoulussa ja työkaverin vierailu Angolassa. Mietittävää ja valmisteltavaa on siis lähemmäs ja kauemmas tulevaan.

Virkistystä vapaalla

Vapaa-ajalla olen rauhoittunut vastapainona erilaisille viime aikojen ohjelmille. Olen lukenut, katsonut Youtuben hömppäromanttisia elokuvia ja tehnyt Suomesta tuotuja 1000 palan palapelejä.

Minulla oli telttasauna pystyssä kuukaudenpäivät. Kasasin sen, kun oli suomalaiskollegat täällä. Saunoimme silloin yhdessä. Ja koska se oli viikko ennen juhannusta, ajattelin että jätänpä sen pystyyn ja saunon itsekseni juhannuksen kunniaksi. Täällähän ei juhannusta vietetä - silloin ei ole edes kesä vaan viilein aika. Yksin saunominen ei tosin ollut sitten niin hauskaa kuitenkaan. Ja viileässä säässä telttasauna jäähtyy aika nopeasti, huomasi. Piti koko ajan lyödä löylyä. No, mutta silti. On se vain kiva olla olemassa! Pakkasin sen joksikin aikaa pois ja sitten joskus otan esille taas, viimeistään jouluna.

Lubangossa alkoi kuukausittaiset Missionuorten järjestämät jumalanpalvelukset englanniksi. Olin siellä pari kertaa mukana. Oli ihan kiva, vähän erilainen, vapaan suunnan jumalanpalvelus. Itselleni englanninkieliset yhteislaulut ja saarnat ovat yllättävänkin mukavaa vaihtelua.

Kokeilin tässä yhtä uutta juttua. Minun angolalainen lempiruokani on kizaka, vihermuhennos. En ole koskaan tehnyt sitä itse, mutta tykkään, kun Angolan äitini Josefina sitä tekee ja tarjoaa. Se on Pohjois-Angolan ruokaa, mutta tässä yksi päivä meilläkin kaupassa oli myynnissä vihreä pussi kizakaa, siis maniokin eli kassavan lehtiä jo valmiiksi muussattuna. Ostin, että kokeilen. Kyselin vähän neuvoja cabindalaisilta, mutta aika vapaalla tyylillä kokkailin sitä. Eikä tullut niin hyvää kuin Josefinan tekemä, mutta ihan syötävää. Söin sitä varmaan viikon, kun tuli vähän iso satsi...

**Tehtävämme on olla kaikkein heikoimpien puolella:
luomme tasa-arvoisia mahdollisuuksia ihmisille rakentaa
itselleen ihmisarvoinen elämä.**

UUTISKIRJE

Nähdäänkö linjoilla?

Opettajien Lähetysliiton kanssa pidämme hybriditapaamisen 23.10. klo 17 (Suomen aikaa). Tervetuloa mukaan tapaamaan minua, tutustumaan ja vaihtamaan kuulumisia, vaikka et järjestön jäsen olisikaan. Minä olen etänä mukana. Zoom-linkin tapaamiseen saa Opettajien Lähetysliiton toimistolta, kun lähettää viestin osoitteeseen toimisto@opettajienlahetyслиitto.fi. Tervetuloa!

Kiitos, että uskollisesti rukoilette työn ja Angolan kirkon puolesta. Rukoukset todella kantavat!
Kiitos, kun olet mukana tällä matkalla kanssani Angolan ja Afrikan maisemissa.
Jatkukoon yhteinen työmme Jumalan käsinä ja jalkoina maailmassa!

Siunausta!
Terveisin Teija Lievonen

”Kun kerran olette ottaneet omaksenne Herran Kristuksen Jeesuksen, eläkää hänen yhteydessään. Juurtukaa häneen, rakentakaa elämänne hänen varaansa ja vahvistukaa uskossa sen mukaan kuin teille on opetettu. Kaikukoon kiitoksenne runsaana.” Kol. 2:6-7

Facebookissa [Suomen Lähetysseura eteläisessä Afrikassa](#) -sivulla voi seurata kuulumisia työalueelta. Myös [Lähetysseuran yleisistä Facebook-sivuista](#) kannattaa käydä siellä tykkäämässä ja seuraamassa!

Tuore esittelyvideo itsestäni ja lähetystyöstä on YouTubessa. Linkin kautta pääsee suoraan videoon: <https://youtu.be/-eM0i4J5RRs>

Ei kannata lähettää isompaa postia minulle tai Angolan hankkeisiin. Uuden tullisysteemin mukaan ihan kaikki ulkomailta tuleva asia on tullattava, siitä tehtävä selvitys ja maksettava sekä tullille että postille. On ihana ajatus, että haluatte muistaa myös konkreettisilla asioilla, mutta jospa tekisimme niin, että Suomessa käydessäni (tai jos joku muu on Suomesta käymässä täällä) voin ottaa vastaan teiltä juttuja ja tuon itse mukanani laukuissa, niin vältetään tuo posti-tulli-show.

UUTISKIRJE

Teija Lievonen

KM, käsityön ja uskonnon opettaja
- Asiantuntija, lapset ja nuoret
- Asuinpaikkana Lubango
Angolassa
- Rautavaaralaislähtöinen, mutta
porvoolaistunut savolainen

Rukousaiheet

- Kiitos onnistuneesta kumppanuuskonsultaatiosta ja kumppaneidemme vierailuista Suomessa elokuussa
- Varjele liikenteessä
- Ohjaa etenkin tulevaisuudessa: pyhäkouluopettajien koulutus, opetukset raamattuinstituutissa ja vierailuemännöinti.
- Siunaa Lähetysseuran kaikkea työtä ja johdata tulevaisuuden suunnitteluissa
- Äitini ja muu perheeni Suomessa uudessa elämäntilanteessa ilman isäämme
- Kiitos tärkeistä, työtä uskollisesti tukevista seurakunnista ja ihmisistä

Voit tukea työtäni myös taloudellisesti lahjoittamalla haluamasi summa MobilePaylla numeroon **58735** tai tilisiirrolla **FI38 8000 1400 1611 30**. Muista kirjoittaa viestikenttään minun nimeni, myös MobilePayssa.

Auta nyt
köyhyyden ja nälän keskellä eläviä
sopeutumaan ilmastonmuutokseen!
ymparistopankki.fi

